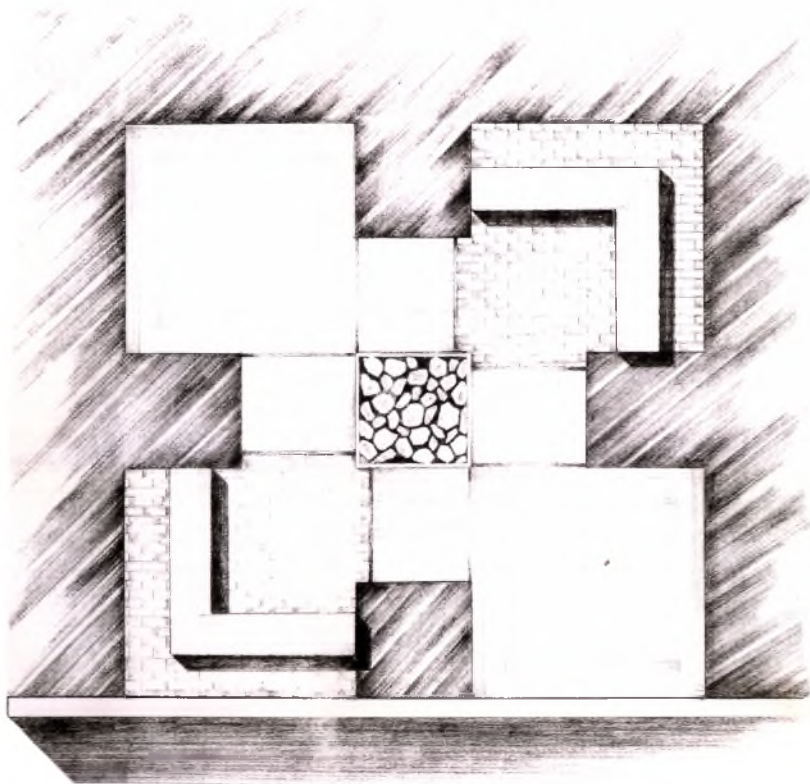

Οι μαϊάνδροι του χρόνου.

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΡΕΤΡΙΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ-ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Σεπτέμβρης 2011

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Ερέτρια είναι μια μικρή κωμόπολη 3.156 περίπου κατοίκων (σύμφωνα με την απογραφή του 2001) και βρίσκεται 21 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά της Χαλκίδας, στις δυτικές ακτές της Εύβοιας. Μαζί με τη Χαλκίδα υπήρξε κατά την αρχαιότητα μια από τις σπουδαιότερες και εμπορικότερες πόλεις της Εύβοιας. Για 2000 περίπου χρόνια η πόλη παρέμεινε στην αφάνεια. Η ιστορία της ξεκινάει και πάλι το 1824 όταν έφτασαν στην περιοχή πρόσφυγες από τα καταστραμμένα Ψαρά. Η νέα πόλη χτίστηκε πάνω στα ερείπια της αρχαίων οικημάτων και μετονομάστηκε σε Νέα Ψαρά, ονομασία που διατήρησε μέχρι το 1960.

Παρά το γεγονός της ραγδαίας ανάπτυξης της πόλης κυρίως στον τομέα του τουρισμού, καθώς και του φαινομένου της σημαντικής αύξησης του πληθυσμού από τις αρχές της δεκαετίας του '90 μέχρι σήμερα, δεν έχει υπάρξει λύση στο ζήτημα της μη εφαρμογής του πολεοδομικού σχεδίου πόλης, ενώ η καταπίεση των αρχαιολογικών χώρων συνεχίζεται. Η αρχαιολογική έρευνα δυσχεραίνεται λόγω της έντονης οικοδομικής δραστηριότητας τα τελευταία χρόνια, ενώ δεν υπάρχει κάποιο σχέδιο ανάδειξης ή ενοποίησης των σημαντικών αρχαιολογικών χώρων.

Το αντικείμενο αυτής της εργασίας, είναι ο σχεδιασμός ενός οραματικού δικτύου διαδρομών και δημόσιων χώρων κατά μήκος του κάθετου άξονα της πόλης με σκοπό την σαφή ανάδειξη των αρχαιολογικών χώρων που τοποθετούνται εκτέρωθεν αυτού, καθώς επίσης, την ενίσχυση της κίνησης στον άξονα, από το βόρειο άκρο της πόλης όπου διαμορφώνεται ο ορεινός όγκος του Ολύμπου μέχρι το νότιο άκρο, το οποίο καταλήγει στη θάλασσα και το σύγχρονο λιμάνι της Ερέτριας. Σημαντικό είναι να αναφερθεί το γεγονός ότι, η περιοχή σχεδιασμού αποτελεί αντικείμενο ενδιαφέροντος από το 1834, όταν συντάχθηκε από τους Κλεάνθη και Schaubert το νεοκλασικό σχέδιο που διαιρέχει την πόλη σήμερα, ενώ πιο πρόσφατα, στη μελέτη του αρχαιολόγου Clemens Crause που δημοσιεύθηκε το 1977, στα Αρχιτεκτονικά θέματα με τίτλο «Από τα γεγονότα της χρονιάς, μελέτη ρυθμιστικού σχεδίου Ερέτριας», ο κατακόρυφος άξονας της πόλης χαρακτηρίζεται ως σαφώς ορισμένη αρχαιολογική ζώνη προστασίας, με απαγόρευση κάθε οικοδομικής δραστηριότητας.

Ο σχεδιασμός αξιοποιεί το αρχαίο μοτίβο, ως βασικό συστατικό του στοιχείο και αρχή, που διέπει όλη του την έκταση. Η χρήση του μοτίβου ως συνθετικό στοιχείο, στοχεύει στο να κάνει μια κριτική στην αρχιτεκτονική της περιοχής, η οποία προκειμένου να αναδείξει την πολιτιστική κληρονομιά της πόλης επιδιέχεται με φρενήρεις ρυθμούς στην οικοδόμηση σύγχρονων κατασκευών με αειώματα, ψηφίδες και κολώνες διάφορων αρχαίων ρυθμών. Με αυτό τον τρόπο, όχι μονάχα δεν επιτυγχάνεται η συνύπαρξη του σύγχρονου αστικού ιστού της Ερέτριας με το αρχαίο παρελθόν της, αλλά υποβαθμίζεται ένα ακόμη ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της πόλης, το ίχνος της νεοκλασικής περιόδου.

Οι δομές που προκύπτουν από τα μοτίβα διασκορπίζονται, ως θραύσματα και εκ νέου ευρήματα, στον κατακόρυφο άξονα της πόλης. Μέσα από την εξέλιξη του σχεδίου αναδεικνύεται η πρόθεση της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων μέσω διαδρομών, δημόσιων χώρων και ήπιων παρεμβάσεων οι οποίες αγκαλιάζουν, με κατεύθυνση βορρά-νότου, την Οικία με τα Μωσαϊκά, τον Ναό του Δαφνηφόρου Απόλλωνα, το θόλο και τα Ρωμαϊκά Λουτρά. Τέλος σχεδιάζεται εκ νέου, η κεντρική πλατεία της Ερέτριας στο παραλιακό μέτωπο της πόλης.

SUMMARY

Eretria, is a small, seaside town of about 3.156 residents (according to the 2011 population census), which is situated in a distance of 21 Km southeast of Chalkis, in central Euboea. Despite the fact that during ancient times, Eretria was one of the most important political and commercial city-centres of Greece, her recent history begins in 1824, soon after the Greek Revolution of 1821, when refugees from the island of Psara, which has been destroyed earlier by the Ottomans, settled in the area. The modern town was built on top of the remains of the ancient city and was titled as "Nea Psara" until 1960.

Although the city has rapidly developed, particularly in the field of tourism, during the 20th century and its population has increased since the late '90s, there hasn't been any solution on the issue of the several non-realized urban plans and the trespassing of the archaeological sites continues. The intense construction activity that takes place throughout the municipality of Eretria and its borders, as well as the lack of a design project, that could suggest a unification or a well studied projection of the most important archaeological discoveries, cause an enormous difficulty to the archaeological research and its progress.

The subject of this thesis is an imaginary design project that gives the potential to think and organize a network of movement flows and public spaces along the vertical axis of the existing city plan, in order to unify the archaeological sites, situated on both sides of the axis. The design also creates a link, between the two natural boundaries of Eretria, the north end of the town, where the ancient Acropolis is placed, the mount Olympus and the south end, where the modern port is formed. This particular area is a design subject and an object of interest since 1834, when Cleanthes and Schaubert presented their neoclassical urban plan, whose guiding lines are still visible nowadays. More recently, within the pages of a study published by the archaeologist Clemens Krause in 1977, the area is characterized as a clearly defined archaeological strictly protected zone, where any construction activity is prohibited.

The design process utilizes several ancient Greek patterns, which can be seen in ancient Greek art and architecture. The usage of these forms as fundamental components of the design, aims to criticize the modern architecture of the area that simply reproduces and uses them so it can be able to bring to the surface the cultural heritage that lies in its fountains. This design approach brings her purpose to a failure, downgrading, among other things, the city's neoclassical background.

The structures and guiding lines resulting from the patterns are scattered as re-discovered fragments throughout the vertical axis, surrounding from north to south important archeological sites, such as the House of the Mosaics, the Sanctuary of Apollo Daphnephoros, the Tholos in the Agora, the Baths and re-forming the central seaside square of Eretria.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ & ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΝΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ □ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αρθ. Εισ.: 9970/1 _____

Ημερ. Εισ.: 20-10-2011 _____

Λογρέα: Συγγραφέας _____

Ταξινόμησης Κωδικός: ΠΤ – ΑΜ _____

2011 _____

ZAX _____

Αεροφωτογραφία της σύγχρονης πόλης της Ερέτριας

Πηγή: Ελβετική Αρχαιολογική Σχολή

<http://www.unil.ch/esaq>

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ζαχαράκη-Καραμάνου Κωνσταντίνα

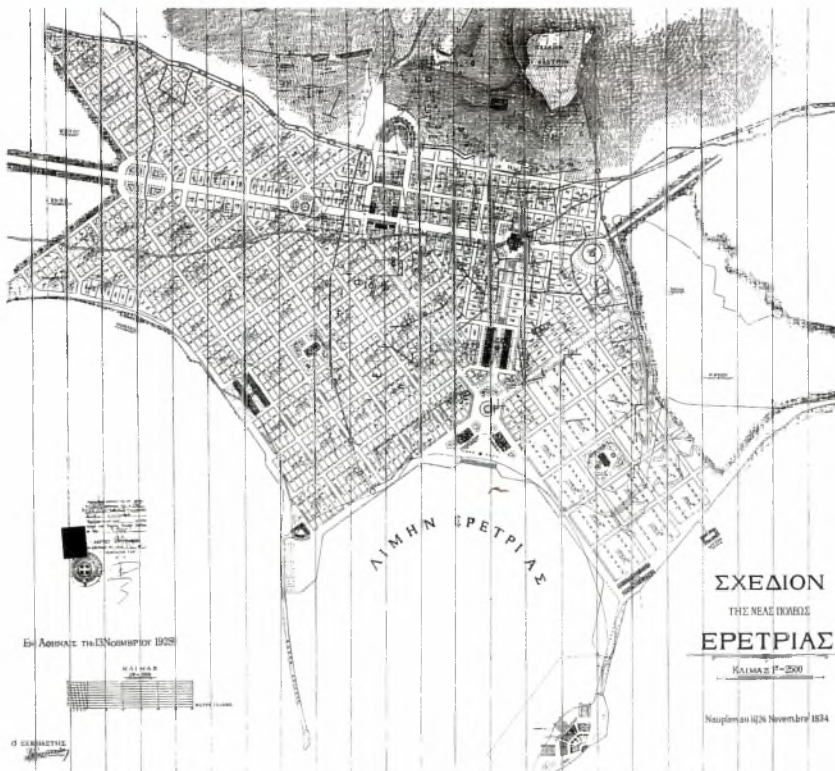
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ:

Μανωλίδης Κώστας

Η Ερέτρια είναι μια μικρή κωμόπολη 3.156 περίπου κατοίκων (σύμφωνα με την απογραφή του 2001) και βρίσκεται 21 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά της Χαλκίδας, στις δυτικές ακτές της Εύβοιας. Μαζί με τη Χαλκίδα υπήρξε κατά την αρχαιότητα μια από τις σπουδαιότερες και εμπορικότερες πόλεις της Εύβοιας. Η ζωή στην Ερέτρια χρονολογείται από το 2000-3000 π.Χ., ενώ τη μέγιστη ακμή της βίωσε κατά την κλασική, ελληνιστική και ρωμαϊκή περίοδο. Συγκεκριμένα, η κλασική πόλη της Ερέτριας ιδρύθηκε τον 9ο αιώνα π.Χ. και η πρώτη της ιστορική αναφορά εντοπίζεται στην Ιλιάδα του Ομήρου. Τον 8ο π.Χ. αιώνα, η Ερέτρια και η γειτονική Χαλκίδα, υπήρξαν οι πιο ακμάζουσες πόλεις της Εύβοιας. Η Ερέτρια έλεγχε την Άνδρο, την Τήνο, την Κέα, στις Κυκλάδες. Επίσης κατείχε και τμήμα των απέναντι ακτών της Βοιωτίας. Το 198π.Χ. οι Ρωμαίοι κυρίευσαν και κατέστρεψαν την πόλη, ενώ τον επόμενο χρόνο κηρύχθηκε και πάλι ελεύθερη και από τότε ξεκίνησε η παρακμή της. Για 2000 περίπου χρόνια η πόλη παρέμεινε στην αφάνεια. Η ιστορία της ξεκινάει και πάλι το 1824 όταν έφτασαν στην περιοχή πρόσφυγες από τα κατεστραμμένα Ψαρά. Η νέα πόλη χτίστηκε πάνω στα ερείπια της αρχαίας οικημάτων και μετονομάστηκε σε Νέα Ψαρά, ονομασία που διατήρησε μέχρι το 1960.

Παρά το γεγονός της ραγδαίας ανάπτυξης της πόλης κυρίως στον τομέα του τουρισμού, καθώς και το φαινόμενο της σημαντικής αύξησης του πληθυσμού από τις αρχές της δεκαετίας του '90 μέχρι σήμερα, δεν έχει υπάρξει λύση στο ζήτημα της μη εφαρμογής του πολεοδομικού σχεδίου πόλης, ενώ η καταπάτηση των αρχαιολογικών χώρων συνεχίζεται. Η αρχαιολογική έρευνα δυσχεραίνεται λόγω της έντονης οικοδομικής δραστηριότητας τα τελευταία χρόνια, ενώ δεν υπάρχει κάποιο σχέδιο ανάδειξης ή ενοποίησης των σημαντικών αρχαιολογικών χώρων. Εν συντομία, οι αρχαιολογικοί χώροι οργανώνονται ως εξής: Στο βορειοδυτικό άκρο της πόλης βρίσκεται η Δυτική Συνοικία, , με τα Ανάκτορα, το θέατρο, το Ιερό του Διονύσου, το Στάδιο, το Άνω Γυμνάσιο, την Ακρόπολη, την Οικία με τα Μωσαϊκά και διάφορες κλασικές και ελληνιστικές οικίες. Στον άξονα της σύγχρονης πόλης οργανώνονται η Κεντρική Συνοικία η οποία χρονολογείται από τους γεωμετρικούς και ελληνιστικούς χρόνους, η Αγορά με τις στοές και το θόλο, τα Λουτρά, το Ιεαίον, το Κάτω Γυμνάσιο, ο Ναός του Ασφηνφόρου Απόλλωνα, κατάλοιπα από το αρχαίο λιμάνι καθώς και το τείχος, το οποίο διατρέχει ολόκληρο το περίγραμμα της πόλης, από τη θάλασσα μέχρι το όριο του όρους Ολύμπου, στο οποίο βρίσκεται η αρχαία Ακρόπολη. Όλοι αυτοί οι χώροι, με την εξαίρεση τα ευρήματα που βρίσκονται στο βορειοδυτικό άκρο της πόλης και είναι σαφώς διαχωρισμένα από τον σύγχρονο αστικό ιστό, δεν είναι μόνον ανεκμετάλλετοι, αλλά πολύ περισσότερο, συχνά μη ορατοί από τον επισκέπτη ή περιηγητή, ακόμα και από τον κάτοικο της Ερέτριας.

Το αντικείμενο αυτής της εργασίας, είναι ο σχεδιασμός ενός οραματικού δικτύου διαδρομών και δημόσιων χώρων κατά μήκος του κάθετου άξονα της πόλης με σκοπό την σαφή ανάδειξη των αρχαιολογικών χώρων που τοποθετούνται σε εκατέρωθεν αυτού, καθώς επίσης, την ενίσχυση της κίνησης στον άξονα, από το βόρειο άκρο της πόλης όπου διαμορφώνεται ο ορεινός όγκος του Ολύμπου μέχρι το νότιο άκρο, το οποίο καταλήγει στη θάλασσα και το σύγχρονο λιμάνι της Ερέτριας. Σημαντικό είναι να αναφερθεί το γεγονός ότι, η περιοχή σχεδιασμού αποτελεί αντικείμενο ενδιαφέροντος από το 1834, όταν συντάχθηκε από τους Κλεάνθη και Schaubert το νεοκλασικό σχέδιο που διατρέχει την πόλη σήμερα, ενώ πιο πρόσφατα, στη μελέτη του αρχαιολόγου Clemens Crause που δημοσιεύθηκε το 1977, στα Αρχιτεκτονικά θέματα με τίτλο «Από τα γεγονότα της χρονιάς, μελέτη ρυθμιστικού σχεδίου Ερέτριας», ο κατακόρυφος άξονας της πόλης χαρακτηρίζεται ως σαφώς ορισμένη αρχαιολογική ζώνη προστασίας, με απαγόρευση κάθε οικοδομικής δραστηριότητας.

Ρυμοτομικό σχέδιο 1834 του Κλεάνθη- Εδούμπερτ όπου φαίνονται οι βασικές χαράξεις της πόλης.

Πηγή: Ελβετική Αρχαιολογική Σχολή

<http://www.unil.ch/esag>

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ
ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Η ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΕΡΕΤΡΙΑΣ

Χάρτης της πόλης της Ερέτριας—Πολεοδομικός χάρτης και σχέδιο ανασκαφών

κλίμακα 1:10000

Πηγή: ΓΑ΄ Εφορία Προϊστοριών και Κλασικών Αρχαιοτήτων

Η κάτω πόλη

- 1-5 Η δυτική συνοικία και το Ηρώο
- 6 Τα τείχη της πόλης
- 7 Η δυτική πύλη
- 8 Η περιοχή των ταφικών μνημείων
- 9 Ο ναός του Διονύσου
- 10 Το αρχαίο θέατρο
- 11 Το γυμνάσιο
- 12-15 Η οικία των μωσαϊκών και το Σεβαστείο
- 16 Ο τομέας του παναθηναίου αμφορέα
- 17 Η ανατολική συνοικία

- 18-22 Το ιερό του Απόλλωνα του Δαφνοφόρου
- 23 Η ανατολική στοά και η αγορά
- 24 Το κτήριο των δημόσιων λουτρών
- 25 Ο θόλος
- 26 Τα λουτρά στη συνοικία
- 27 Η συνοικία

Ο νοτιοανατολικός τομέας

- 28 Το Ώσείον
- 29 Η νότια Παλαίστρα
- 30 Το ιερό της Αυλίδας Αρτέμιδος

Η ακρόπολη

- 31 Το Θεσμοφορείον 1
- 32 Το Θεσμοφορείον 2
- 33 Το ακρόρειο υψίπεδο της ακρόπολης
- 34 Η δεξιμένη νερού
- 35 Οι κατοικίες της ακρόπολης
- 36 Τα οχυρωματικά τείχη της ακρόπολης

- /1/Οικία με Μωσαϊκά
- /2/Λείψανα Γεωμετρικής Περιόδου
(Ανασκαφή Ρούσου)
- /3/Αρχαίο Θέατρο
- /4/Ναός Απόλλωνα του Λαυνηφόρου
- /5/Θόλος
- /6/Τάφος των Εράτων
- /7/Αιτική Πύλη
(τέλη 13ου αιώνα)
- /8/Ναός του Απόλλωνα
(Αρχαιολογική Εταιρεία)
- /9/Τα Λουτρά
(Αρχές 20ου αιώνα)

Πηγές:
Εικόνες 1-2,5-6 και 7-9,
Ερτίρια: Μαιές σε μια αρχαία πόλη,
Υπουργείο Πολιτισμού, Αθήνα, 2010

Εικόνες 3 και 4,
<http://www.odysseus.culture.gr>

Εργασίες υποστήλωσης στο χώρο του Αρχαίου Θεάτρου (πάνω)
Πανοράμα Δυτικής συνοικίας και Ακρόπολης (κάτω)

Η Αιτική Συνοικία και στο βάθος ο οικισμός της Νέας Ερέτριας (πάνω)
Το όριο της θάλασσας στο βορειοδυτικό άκρο της σύγχρονης πόλης

Σύγχρονη κατοικία στο στο βορειοδυτικό κομμάτι της Βρέτριας

Σύγχρονη κατοικία (πάνω)
Νεοκλασικό κτήριο στο κέντρο της πόλης (κάτω)

ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Το Αρχαίο θέατρο και η Ακρόπολη (πάνω) / Το Ιερό του Διονύσου (κάτω)

Λεπτομέρειες κυριόρων αρχιτεκτονικών στοιχείων των οικισμών της σύγχρονης πόλης

Δείγματα νεοκλασικής αρχιτεκτονικής εκατέρωθεν της αρχαίας αγοράς, στον κάθετο άξονα της πόλης

Ο θόλος και το νεοκλασικό κτήριο πλησίον του, εμελιωμένο πάνω σε αρχαία ευρήματα

Λεπτομέρεια κατοικίας στην ανατολική συνοικία της Ερέτριας (πάνω)
Εμπορικό κέντρο στην έξοδο της πόλης (κάτω)

Το παραλιακό μέτωπο της Ερέτριας (πάνω)
Πανοραμική άποψη παραλιακού μετώπου (κάτω)

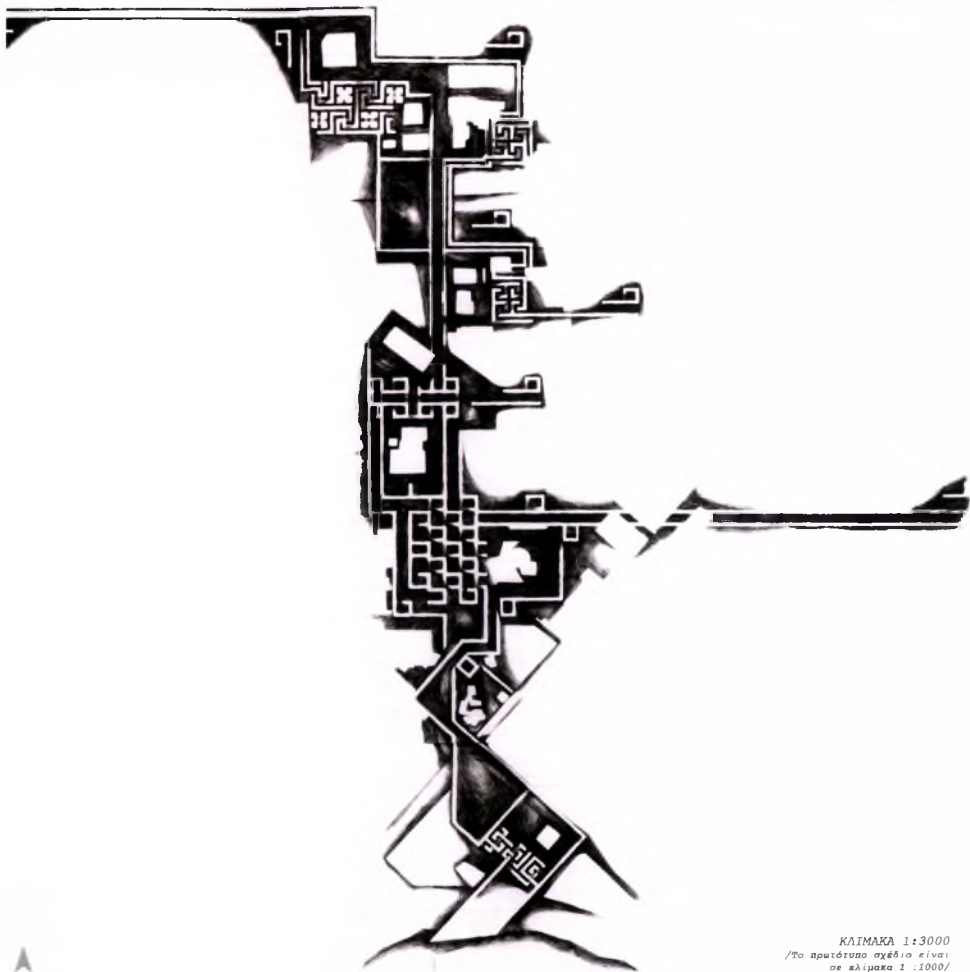
Το Νησί των Ονείρων (πάνω)
Το νοτιότερο άκρο της Ερέτριας, στο βάθος ο Νότιος Ευβοϊκός κόλπος και το Αλιβέρι (κάτω)

0 ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

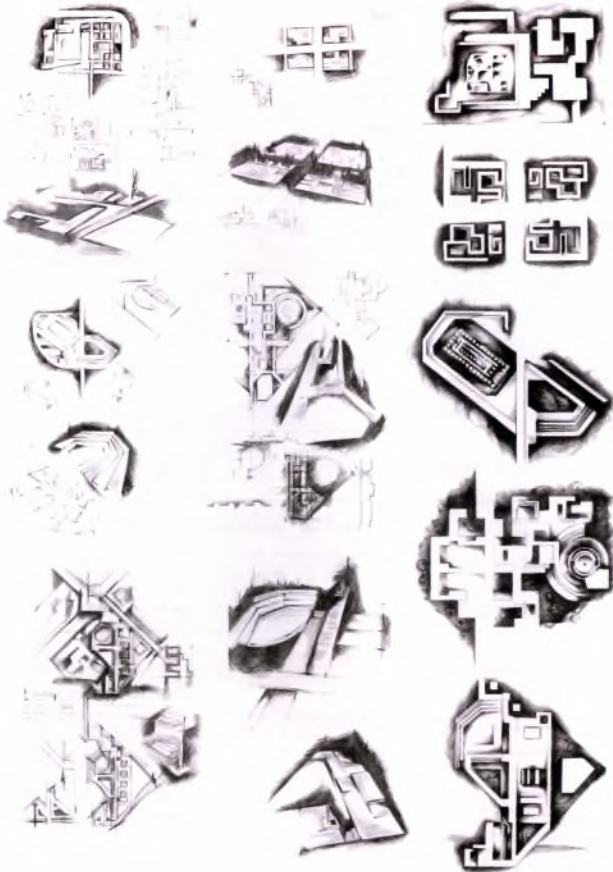
Η αρχή του σχεδιασμού, έχει διττή σημασία, καθώς ο σχεδιασμός ξεκίνησε με τη χρήση των αρχαίων μοτίβων, ως βασικό συστατικό του στοιχείου και αρχή, που διέπει όλη του την έκταση. Τα μοτίβα αυτά τα συναντούμε σε όλες τις πτυχές της αρχαίας τέχνης και έκφρασης, συγκεκριμένα σε κοσμήματα, αγγεία και διάφορα άλλα αντικείμενα που έχουν ανακαλυφθεί στα εδάφη της Ερέτριας, καθώς επίσης αποτελούν διακοσμητικό στοιχείο ιδιαίτερα περίτεχνων δαπέδων, όπως στην περίπτωση των μωσαϊκών δαπέδων της Οικίας με τα Μωσαϊκά, αλλά και του ιερού χώρου που είναι αφιερωμένος στην αιγυπτιακή θεότητα Τσιδα, του Ισείου. Επιπλέον, η χρήση του μοτίβου ως συνθετικό στοιχείο, στοχεύει στο να κάνει μια κριτική στην αρχιτεκτονική της περιοχής, η οποία προκειμένου να αναδείξει την πολιτιστική κληρονομιά της πόλης επιδιέχεται με φρενήρεις ρυθμούς στην οικοδόμηση σύγχρονων κατασκευών με αετώματα, αψίδες και κολώνες διάφορων αρχαίων ρυθμών. Με αυτό τον τρόπο, όχι μόνον δεν επιτυγχάνεται η συνύπαρξη του σύγχρονου αστικού ιστού της Ερέτριας με το αρχαίο παρελθόν της, αλλά υποβαθμίζεται ένα ακόμη ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της πόλης, το ίχνος της νεοκλασικής περιόδου.

Οι παραπάνω δομές διασκορπίζονται, ως θραύσματα και εκ νέου ευρήματα, στον κατακόρυφο άξονα της πόλης. Μέσα από την εξέλιξη του σχεδίου, όπως αυτή παρατίθεται στις επόμενες σελίδες, αναδεικνύεται η πρόθεση της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων μέσω διαδρομών, δημόσιων χώρων και ήπιων παρεμβάσεων οι οποίες αγκαλιάζουν, με κατεύθυνση βορρά-νότου, την Οικία με τα Μωσαϊκά, τον Ναό του Δαφνηφόρου Απόλλωνα, το Θόλο και τα Ρωμαϊκά Λουτρά. Τέλος σχεδιάζεται εκ νέου, η κεντρική πλατεία της Ερέτριας στο παραλιακό μέτωπο της πόλης.

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:3000
/Το πρωτότυπο σχέδιο είναι
σε κλίμακα 1:1000/

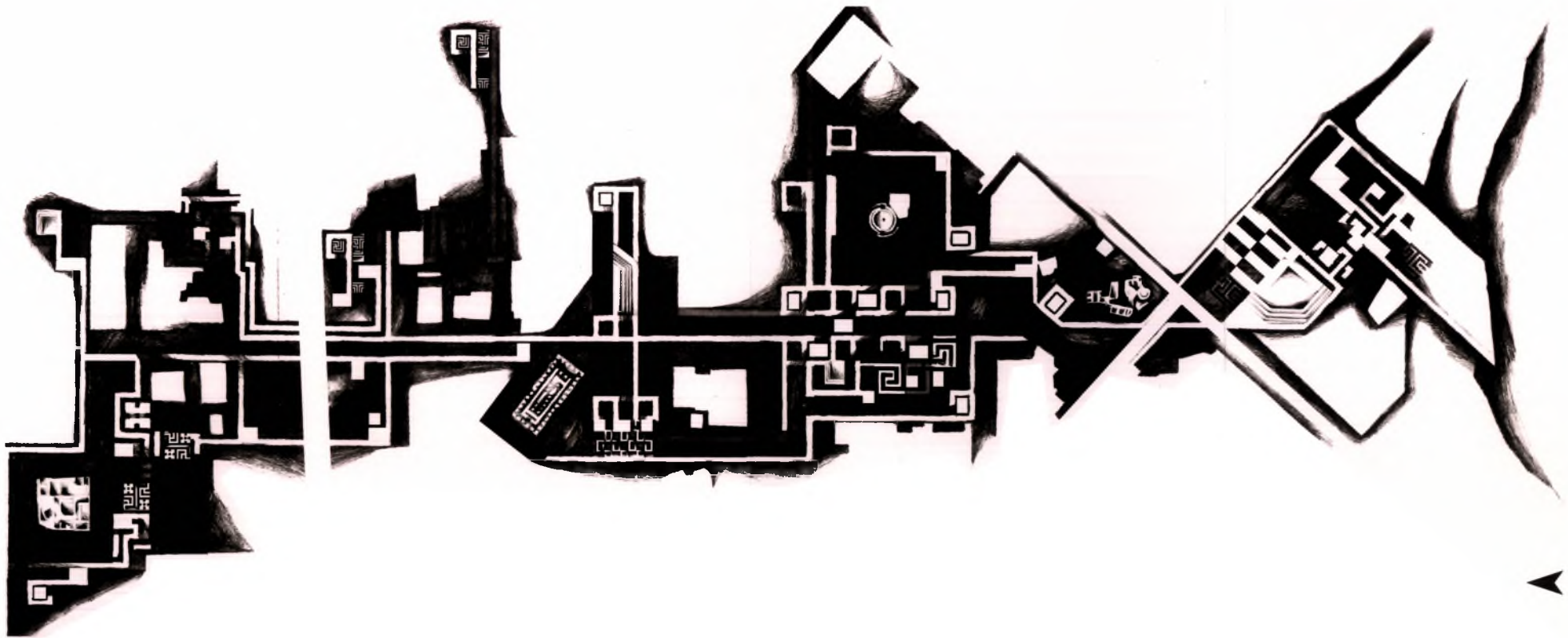

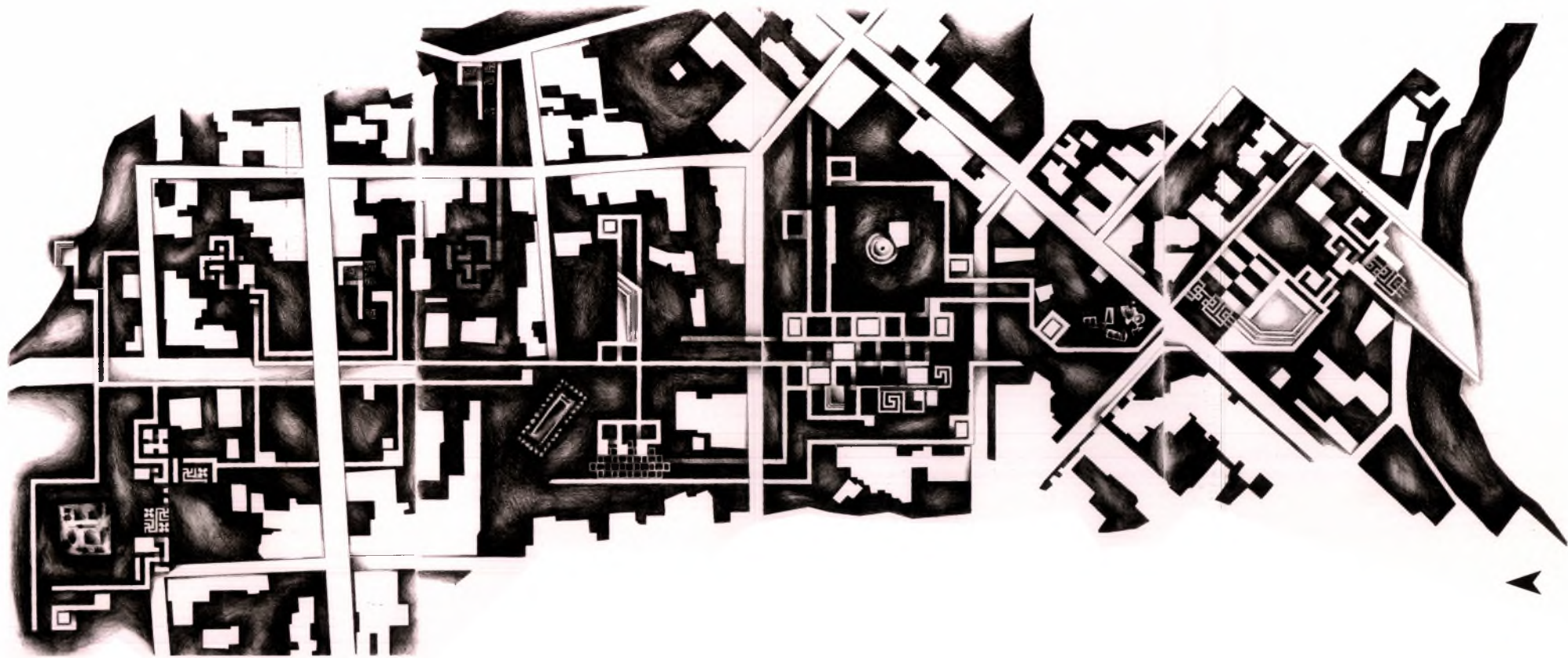
Σε αυτό το στάδιο δημιουργούνται σκέψεις για την ταυτότητα των χώρων που προκύπτουν στο γενικό σχέδιο. Έτσι, ως Αρχαιολογικό πάρκο χαρακτηρίζεται η περιοχή γύρω από την Οικία με τα Μασαϊκά, το οποίο θα συντροφεύει ένα παρατηρητήριο στους πρόποδες της Ακρόπολης. Πιο κάτω, στο όριο της εθνικής οδού δημιουργούνται διαδρομές που περιορίζουν τα ευρήματα της γεωμετρικής περιόδου και οδηγούν στο χώρο του Ναού του Απόλλωνα, όπου σε αντιπαράθεση με τον Ναό, σχεδιάζεται ένα κρηπίδο, ενώ πλησίον του δημιουργείται μια μικρή πλατεία. Ταυτόχρονα, στις γειτονιές δημιουργούνται τομές και χαράξεις στο έδαφος, προς υπενθύμιση των ανασκαφών που έχουν καταπατηθεί. Στο κέντρο του άξονα περίπου, στο μεγάλο κενό χώρο δίπλα στο θόλο, δημιουργείται μια πλατεία και χώροι πολλαπλών χρήσεων.

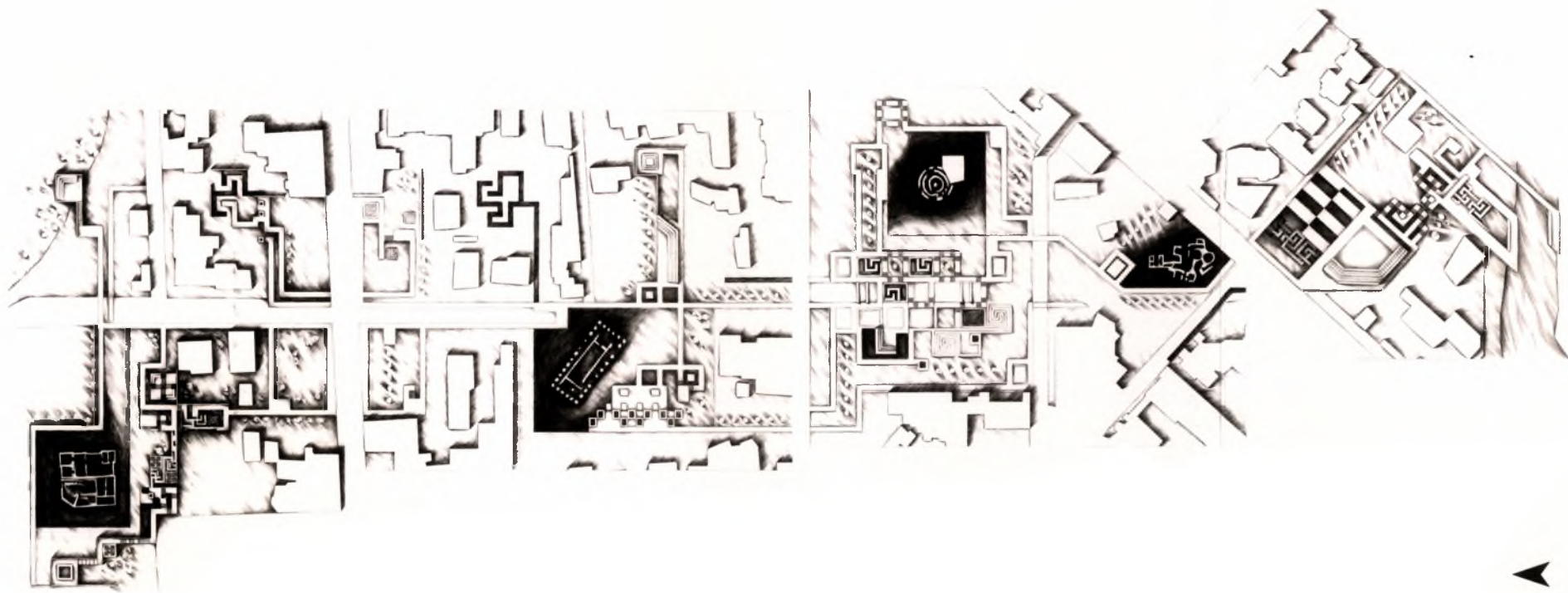
Τέλος, μια διαδρομή που ορίζεται συνεχώς από το βορρά στο νότο, διατρέχει τον χώρο των λουιτρών και καταλήγει στην παραλία, όπου διαμορφώνεται εκ νέου η πλατεία της Ερέτριας, όπου προβλέπεται η δημιουργία ενός σύγχρονου θεάτρου για τις ανάγκες των πολιτιστικών εκδηλώσεων της πόλης, ο σχεδιασμός ενός μεγάλου χώρου πρασίνου και μιας προβλήτας, η οποία θα επιτρέπει τη θέαση της πόλης από τη θάλασσα.

Σκέψα και πειραματισμοί γύρω από την οργάνωση των χώρων.

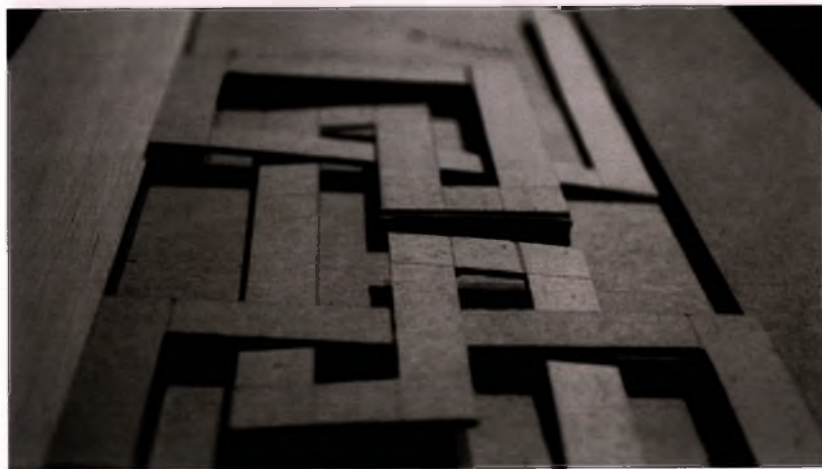

Πειραματισμοί σε μακέτα
(Πλατεια Θύλου)
1:100

Πειραματισμοί
σε μακέτα
(πλατεία
Ερέτριας-
Λεπτομέρεια)
1:100

Πειραματισμοί σε μακέτα
(Ναός Δαφνηφόρου Απόλλωνα-λεπτομέρεια Αμφιθεάτρου)
1:100

Η ΠΡΟΤΑΣΗ

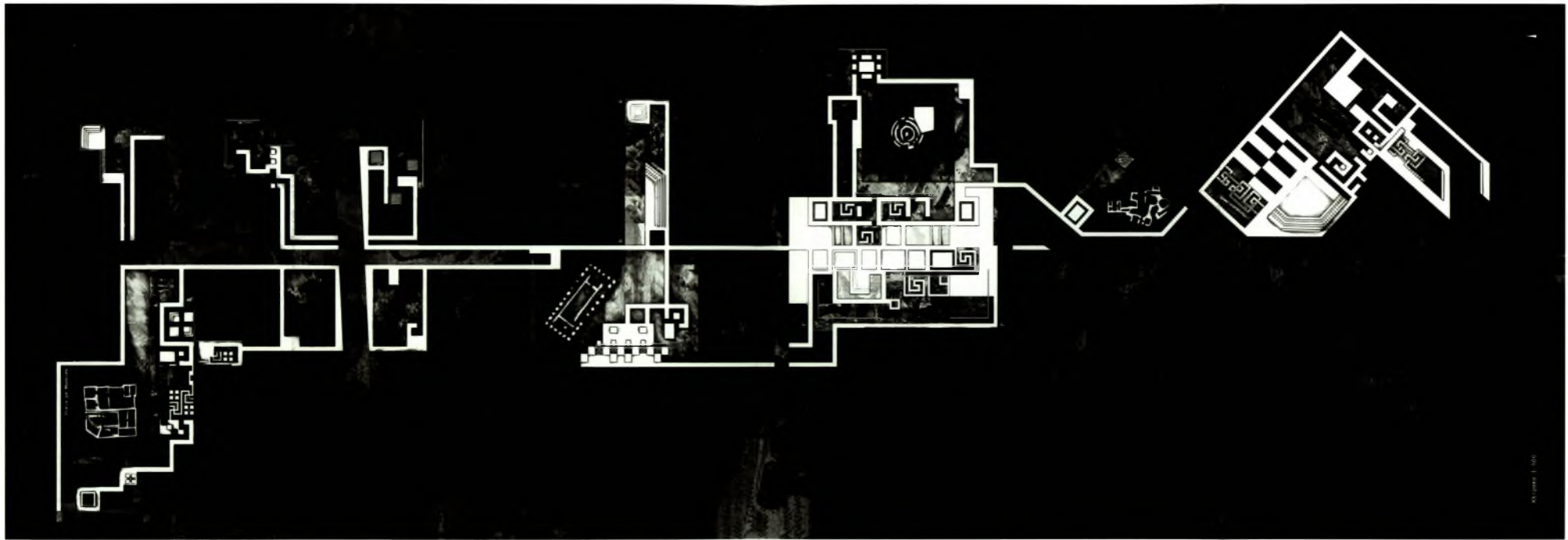
*Γενικό σχέδιο προτεινόμενων παρεμβάσεων
στον άξονα της πόλης της Κρήτης*

ΚΑΙΜΑΚΑ 1:3000

/Το σχέδιο στην παντοτόπια μορφή του είναι σε κλίμακα 1:1000/

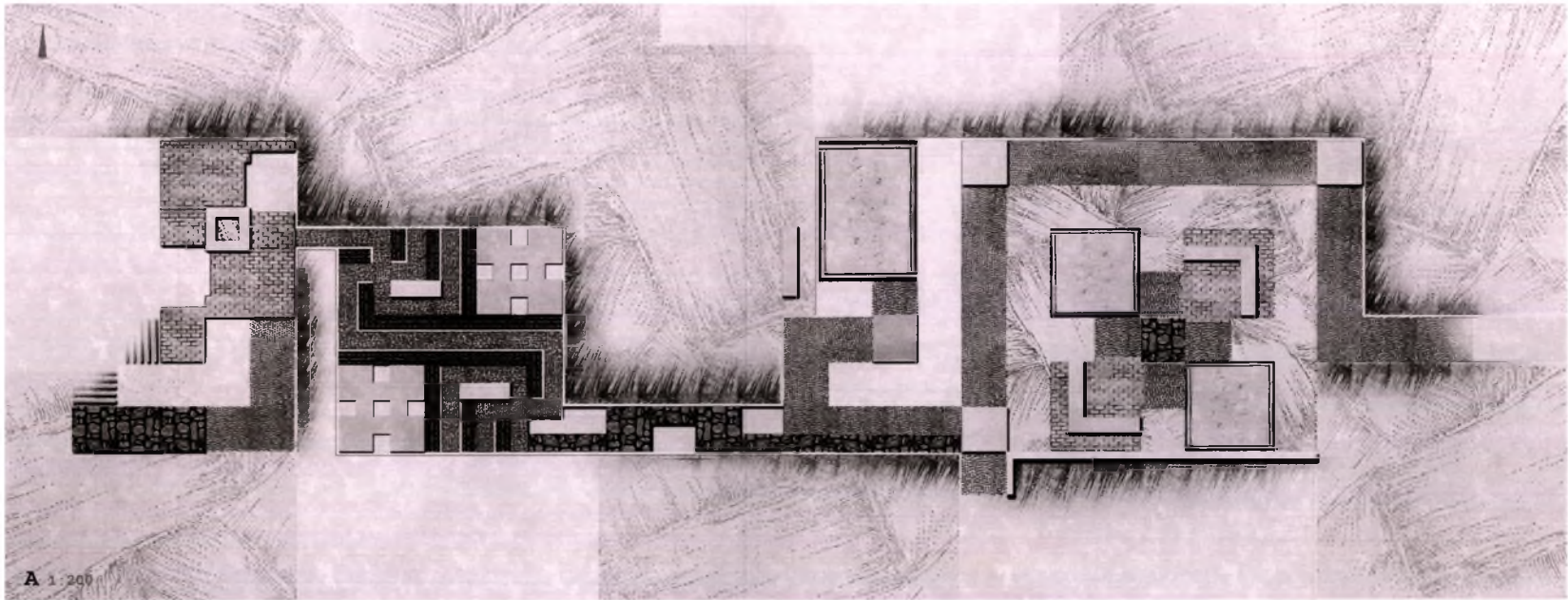

Χώροι και διαδρομές

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:1500

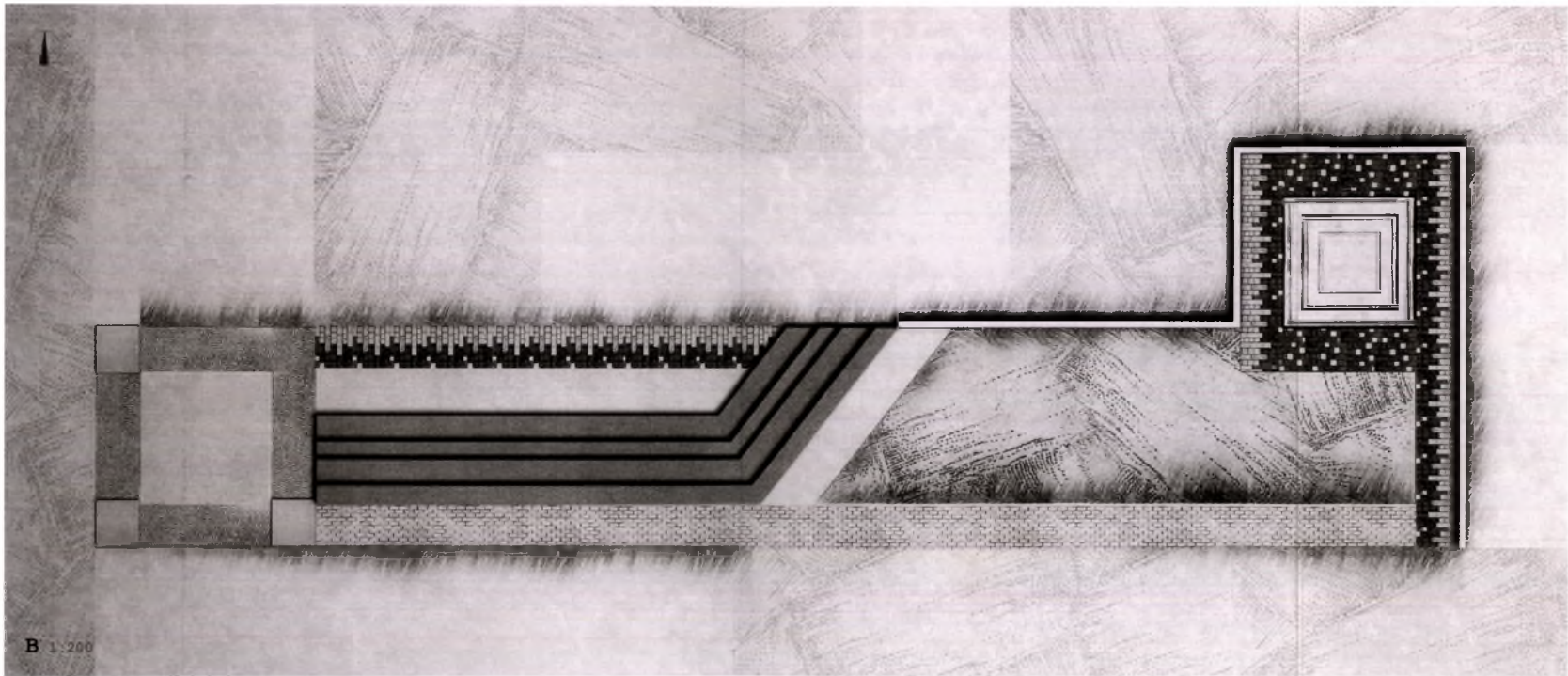
/Το σχέδιο στην εφεύδυνη μορφή του είναι σε κλίμακα 1:500/

A 1:200

Σχέδιο αναπαράστασης υπάν_λεπτομέρεια Α

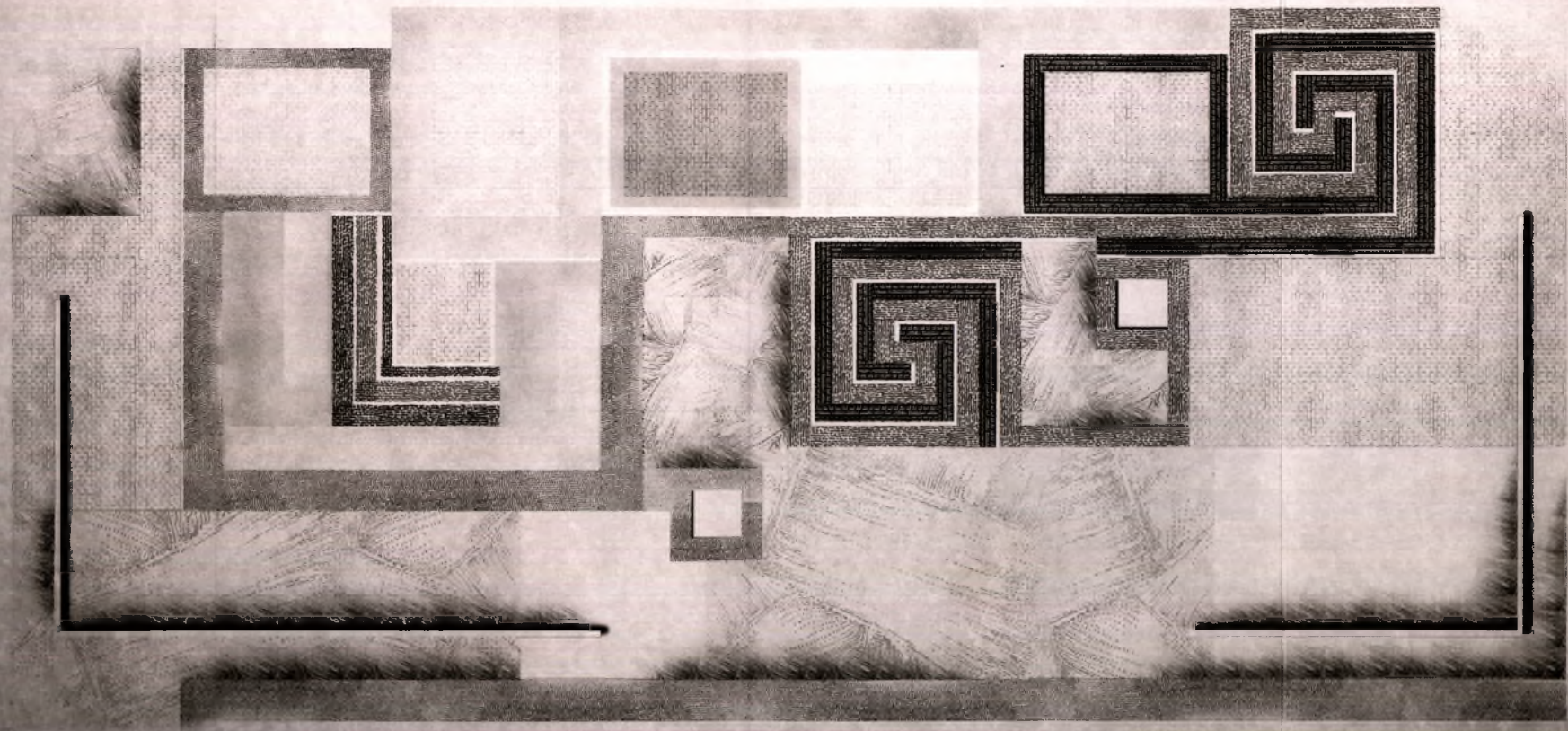
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:200

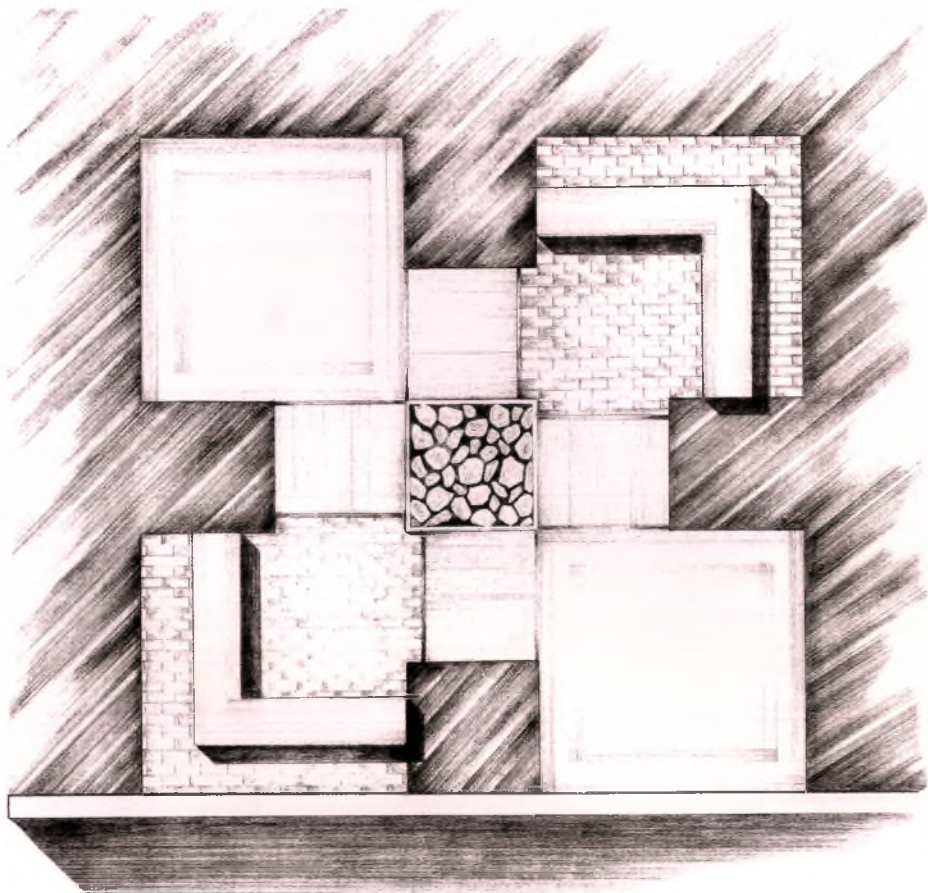

B 1:200

Εγχείριο αναπαράστασης υφών_λεπτομέρεια Β

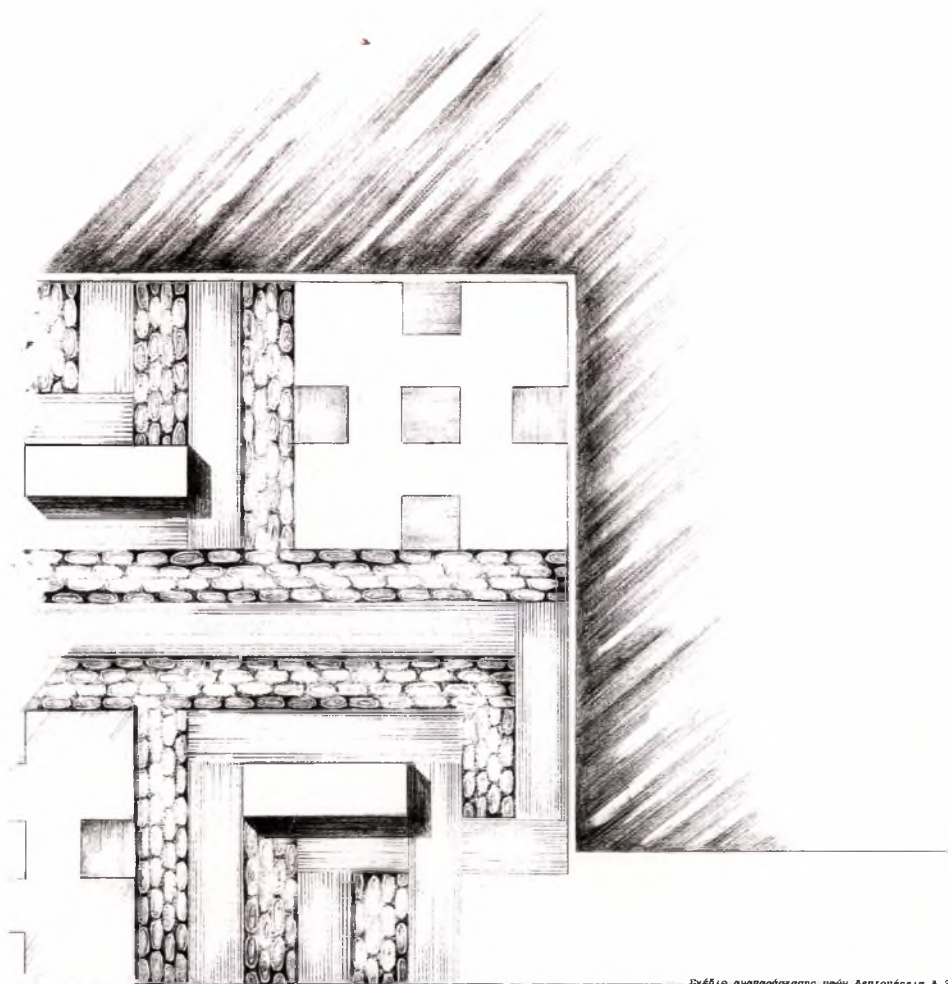
ΚΑΙΤΜΑΚΑ 1:200

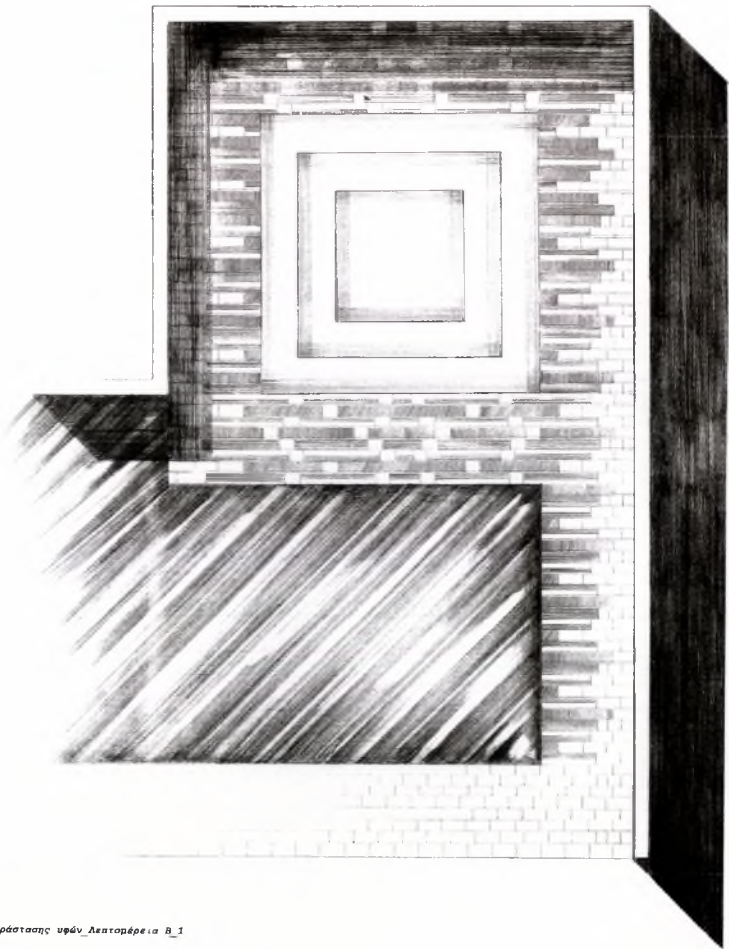
Σχέδιο αναπαράστασης υφών *Λεπτομέρεια Α_1*

/Το σχέδιο στην πρωτότυπη μορφή του είναι σε κλίμακα 1:50/

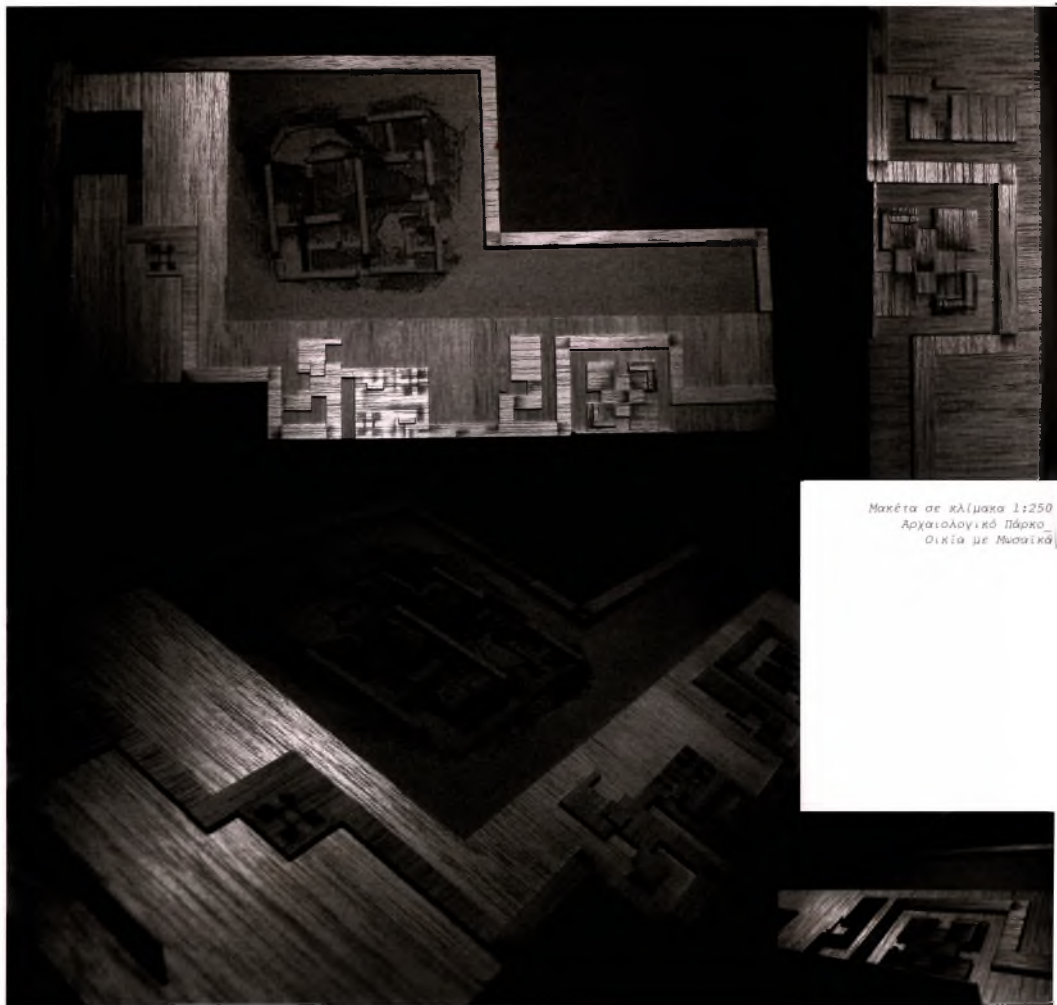
Σχέδιο αναπαράστασης υφών Λεπτομέρεια Α_2

/Το σχέδιο στην πρωτότυπη μορφή του είναι σε κλίμακα 1:50/

Σχέδιο αναπαράστασης υφών Λεπτομέρεια Β_1

/Το σχέδιο στην πρωτότυπη μορφή του είναι σε κλίμακα 1:50/

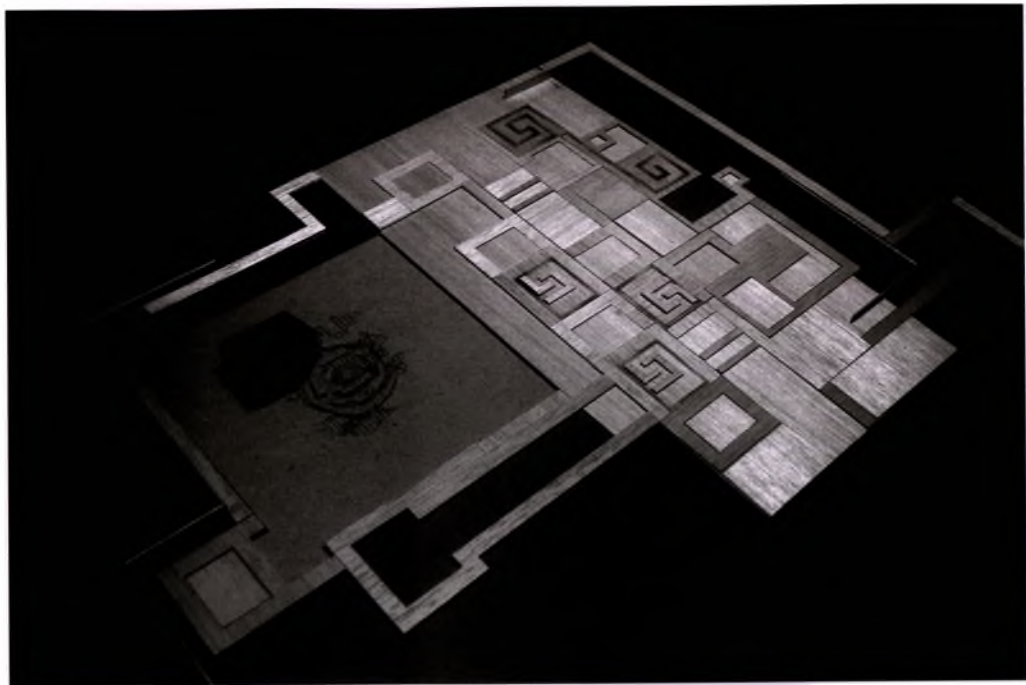

Μακέτα σε κλίμακα 1:250
Αρχαιολογικό Πάρκο
Οικία με λυσιγική

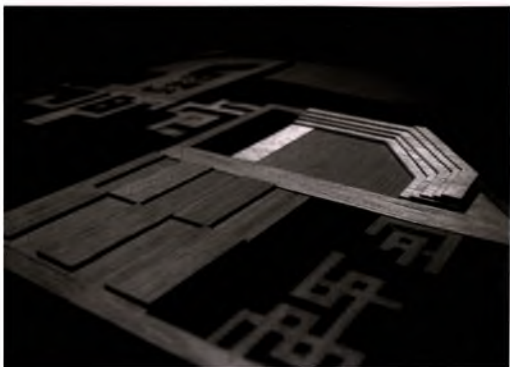

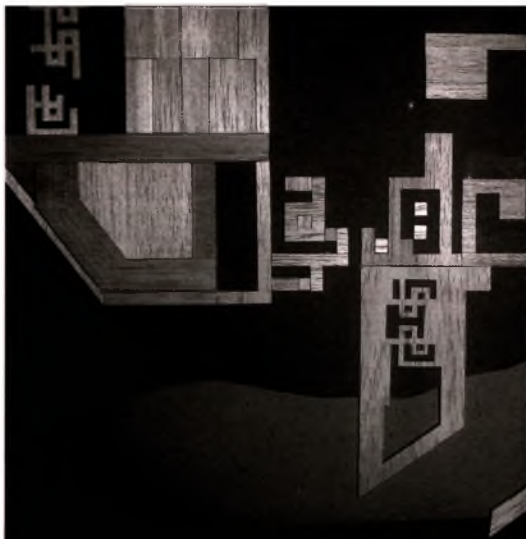
Μακέτα σε κλίμακα 1:250
Λυφιθέατρο και χώρο πολλαπλών
χρήσεων
Ναός Δαφνηφόρου Απόλλωνα

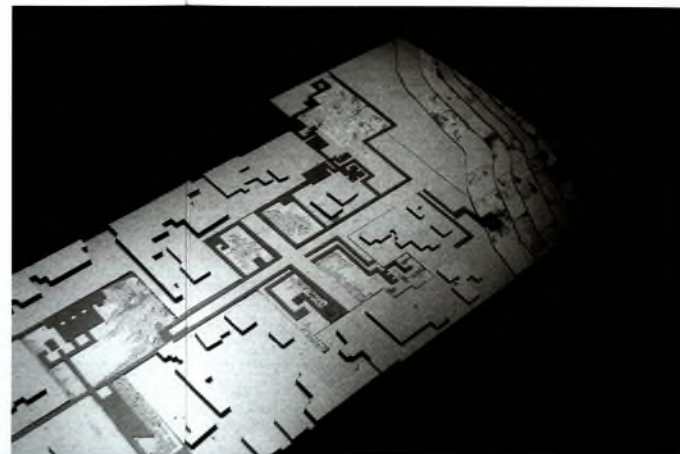
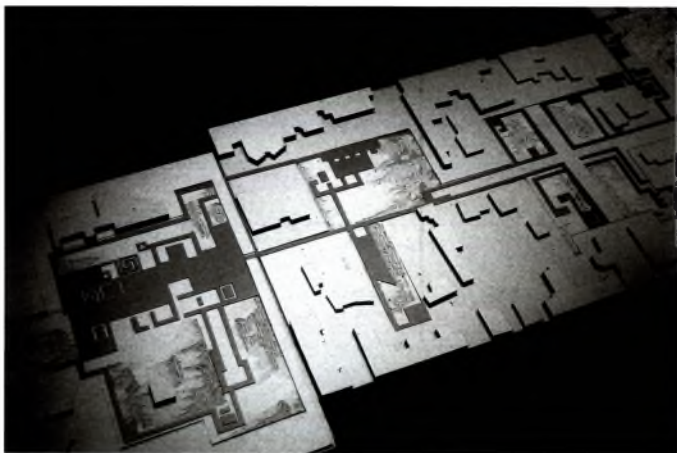

Μακέτα σε
κλίμακα 1:250
Πλατεία Θόλου

Μακέτα σε κλίμακα 1:250
Πλατεία Ερέτριας_θέατρο_προβλήτα

ΖΑΧΑΡΙΑ-ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ, ΚΑΝ.

ΕΥΤΕΡΟΒΑΛ

ΟΙ καίαντες τον χρόνο

ΤΙΤΛΟΣ

διαφορετικές στα ίδια τα

ΑΡΙΘ	ΔΙΟΜΑΤΕΛΕΓΣΥΜΟ ΔΑΝΕΙΟΜΕΝΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τηλ: 24210 220100 6300-1

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

004000108411

